

[Industriministeren]

problemstillingen. Det klare og entydige svar er, at støtte til Münchenkonventionen ikke under nogen omstændigheder trækker støtte til Luxembourgkonventionen med sig.

Justitsministeriet, kammeradvokaten og senest professor Koktvedgaard har belyst forholdet mellem de to konventioner, og der foreligger for erhvervsudvalgets medlemmer og for tingets medlemmer klare og utvetydige tilkendegivelser fra disse tre instanser om, at der ikke er nogen sammenhæng mellem de to konventioner.

Socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget peger på, at professor Koktvedgaard i en efterskrift anfører, at de andre EF-lande kan påregnes at ville lægge et vist politisk pres på Danmark for at få Luxembourgkonventionen sat i kraft. Dette forhold er jeg ikke i tvivl om rigtigheden af, og det diskuterede vi allerede under førstebehandlingen. Men det er sagt også af professor Koktvedgaard med en kraftig understregning af, at godkendelse fra dansk side af Luxembourgkonventionen kun vil kunne ske med iagttagelse af grundlovens § 20, og at afgørelsen derfor alene ligger i det danske folketings hænder.

Jeg har fuld tillid til folketingets evne til at træffe dets egne beslutninger uden at ligge under for pression udefra, og jeg mener, at folketinget har bevis for denne holdning i alle de forhandlinger, der har været i forbindelse med udenrigsministeriets og udenrigsministerens forhold til sanktionerne mod Sovjetunionen. Jeg er overbevist om – og jeg håber, at hr. Rahbæk Møller hører det – at socialistisk folkeparti har den samme tillid til folketingets evne til at træffe egne beslutninger uanset pres fra den ene eller den anden side. Jeg er derfor glad for, at der bliver mulighed for en yderligere forhandling i erhvervsudvalget for en sidste gang at undersøge, om der skulle være mulighed for at nå frem til et positivt resultat.

Jeg vil overveje alle forslag og muligheder for en positiv løsning.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Jeg skal beklage over for ministeren, at jeg nok ikke har formuleret mig tilstrækkelig klart. Vores holdning til ændringsforslagene er, at en samlet gruppe stemmer for æn-

dringsforslaget, men der er altså 3 medlemmer af gruppen, der ved den sidste behandling agter at stemme imod forslaget.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal blot takke ministeren, fordi ministeren kæmper til det sidste. Jeg er helt enig med ministeren i, at de medlemmer, der vil give dansk erhvervsliv et smæk over fingrene ved at sige, at de skal ikke have de forhold, de ønsker, skal have lov til at markere det her i folketingssalen, og det synes jeg er glimrende, hvis vi kan nå til det resultat.

Jeg synes, at industriministeriets dygtige medarbejdere har givet os en helt fantastisk udvalgsbehandling gennem alle årene. De har belyst det helt fantastisk godt og klart – og som jeg har nævnt, både den tidligere og den nuværende industriminister – så sagen er grundigt belyst. Vi har været i kontakt med et stort antal af erhvervslivets folk. Det ligger helt fast, at det samlede danske erhvervsliv, hele produktionssektoren på nær en lille håndfuld patentagenter, helhjertet går ind for, at vi skal have det internationale samarbejde. Det er trist, at der er folketingsmedlemmer, der mener, at man skal studere og vurdere sin situation ud fra, hvordan det var i 1966, i stedet for hvordan det eventuelt skulle være i 1980'erne og 1990'erne, når de kommende generationer skal have dette samfunds gæld betalt.

Det er klart, at vi skal se fremad, og jeg skal især beklage, at medlemmer af mit eget parti tager udgangspunkt i, hvordan situationen var i 1966, når opgaven går ud på, at det, vi skal løse, er fremtiden, vilkårene i fremtidens samfund, som dansk erhvervsliv har brug for bliver bragt i orden. Det er det, dansk erhvervsliv har bedt os om, det er det, vi skal tage stilling til.

Rahbæk Møller (SF):

Først må jeg dementere hr. Askjær Jørgensens bemærkning om, at det er det samlede danske erhvervsliv, der står bag ved patentloven. Det er ikke rigtigt. Bortset fra patentagenterne har Landbrugsraadet konkret gjort opmærksom på, at de ikke ønsker at blive taget til indtægt hverken for eller imod. Desuden er der i medicinalindustrien meget forskellige meninger, 7 af de største er for plus importørerne, men de 2 andre af de store